

Net uit: Het leeuwmeisje

Hieronder vertellen **Kim Snoeijing** en **Lucy Pijtersen**, de vertalers van *Het leeuwmeisje* van Erik Fosnes Hansen, verschenen bij uitgeverij [De Geus](#) (oorspronkelijke titel: *Løvekvinnen*), over het boek en de vertaalproblemen die ze erin tegenkwamen.

Het leeuwmeisje gaat over een in 1912 geboren meisje dat aan een zeldzame afwijking lijdt, waardoor ze geheel met haar is bedekt. Met dit boek heeft de auteur het writer's block overwonnen dat hij over zichzelf had afgeroepen toen hij zijn vorige literaire project (*De dagelijkse redding van de wereld*) de toevoeging 'deel 1' meegaf. Pas toen hij zich volledig had losgemaakt van het idee dat er een deel 2 moest komen, kon hij zich weer aan het schrijven wijden, met *Het leeuwmeisje* als resultaat.

Het leeuwmeisje was beslist geen makkelijk werk om te vertalen. Allereerst was de stijl bewust ouderwets en plechtstatig. We wilden de tekst leesbaar houden, maar tegelijkertijd ook de sfeer van het origineel bewaren. Om dat doel te bereiken hebben we naar woorden en uitdrukkingen gezocht die in de huidige tijd niet dagelijks gebezigd worden, zoals 'courantiërs', 'besmukt', 'pluimstrijker' en dergelijke. Voor dit soort woorden was het synoniemenwoordenboek *Het juiste woord* een onontbeerlijk hulpmiddel.

Gelaagdheid

Nog lastiger waren de gelaagdheid van het boek en de precieze woordkeus van de schrijver. Praktisch geen woord was willekeurig gekozen; heel vaak bleek een op het oog neutrale term ettelijke pagina's later een dubbele betekenis te hebben. Wat bijvoorbeeld te denken van het Noorse woord *kabaret*, dat voor een soort bonte avond wordt gebruikt? In eerste instantie hadden we het gewoon vertaald met 'cabaret', maar toen zagen we dat de hoofdpersoon vervolgens associaties met asperges en garnalen krijgt. Het Noorse woord blijkt ook de benaming te zijn voor een koude schotel met aspic. En dus moesten we op zoek naar een andere term met een dubbele betekenis. In het Nederlandse boek krijgt de hoofdpersoon nu associaties met bloemen, want we

kwamen uiteindelijk op 'potpourri' uit.

Ondanks of misschien wel dankzij deze moeilijkheden vonden we het een heerlijk boek om te vertalen. Het is een heel mooi, invoelbaar geschreven verhaal over een opgroeiend kind met een zichtbare afwijking. En de geschetste vertaalproblemen zijn een uitdaging die je graag aangaat als de brontekst zo goed geschreven is.